

De twijfelaar

De twijfelaar

MULTATIMI

© Multatimi 2015

www.bravenewbooks.nl/multatimi

ISBN 9789402135534

'Geloven is zeker weten dat je twijfelt.'

Freek de Jonge

'Croyez ceux qui cherchent la vérité, doutez de ceux qui la trouvent; doutez de tout, mais ne doutez pas de vous-même.'

('Geloof degenen die de waarheid zoeken, twijfel aan degenen die haar vinden; twijfel aan alles, maar niet aan jezelf.')

André Gide

'Als er onder de sterfelijke mensen iets bestaat dat uitgeroeid moet worden en dat ieder verplicht is met alle wettige middelen tegen te gaan en te helpen voorkomen, dan is het zonder twijfel de oorlog.'

Erasmus

Woensdag 7 januari 2015

SOERA 1: Ik ben Charlie

[vers 1:1] De middag is net begonnen. Op zoek naar een functie doe ik als werkzoekende mijn wekelijkse rondje langs diverse internetsites. Ik zoek een functie op het gebied van informatiemanagement. Dat is kort gezegd het deel van een organisatie dat de ICT-afdeling en/of de ICT-leverancier(s) aanstuurt. Functiebenamingen die in dit vakgebied worden gehanteerd, zijn onder meer functioneel beheerder, informatieanalist, ketenbeheerder en informatiemanager. Al meer dan een jaar ben ik op zoek naar een dergelijke functie. Helaas zijn er ten gevolge van de recessie maar weinig vacatures en voor de paar die er zijn, stellen zich minimaal dertig conculegae ook kandidaat. Ondanks mijn cv met vele jaren ervaring en gerenommeerde ex-werkgevers lukt het me nog niet om door te breken. De schriftelijke ronde kom ik vaak wel door, maar in een eerste of tweede gespreksronde strand ik dan vervolgens. En waar het aan ligt... Misschien leeftijd. Met 47 jaar achter de boeg ga je al aardig richting Abraham en dat wordt tegenwoordig al als oud bestempeld. Dat terwijl er dan nog zeventien jaren overblijven eer de pensioengerechtigde leeftijd wordt bereikt.

[vers 1:2] Het is een nare situatie waarin ik mij bevind. Ik troost mij met de gedachte dat ik wel steeds erg dicht bij een baan ben geweest in de vier sollicitaties waarbij ik de papieren ronde heb doorstaan. Dat geeft de burger enige moed.

[vers 1:3] Naast de gebruikelijke huishoudelijke werkzaamheden is de zoektocht naar vacatures mijn enige wekelijkse verplichting. En als ik een vacature vind, dan daaraan toegevoegd uiteraard de benodigde aanvullende sollicitatieactiviteiten: het bellen met een contactpersoon en het schrijven van een sollicitatiebrief. De zoektocht naar vacatures is trouwens nog niet zo eenvoudig en kost me elke woensdag zeker twee uur. Tot de opkomst van internet had je met het scannen van de *Intermediair* al 90% van de vacaturemarkt afgedekt. Nog de zaterdagedities van een paar landelijke dagbladen doorspitten en je zat op praktisch 100%. Vandaag de dag zijn er zo veel vacaturesites, met elk een zo klein marktaandeel, dat veel bedrijven ervoor kiezen vacatureadvertenties alleen nog maar op

hun eigen site te publiceren. Zo krijg je een ontelbaar aantal plekken waar zich een interessante vacature schuil kan houden. Ik heb inmiddels een lijst van meer dan vijftig sites die ik wekelijks bezoek in het kader van mijn zoektocht.

[vers 1:4] Maar goed, mij rest doordeweeks genoeg tijd voor andere bezigheden. Zo heb ik in 2014 veel boeken gelezen, spellen op internet gespeeld, tv-gekeken en veel uitstapjes met vrienden en vriendinnen gemaakt. Maar voor deze activiteiten geldt, behoudens voor de laatstgenoemde, dat een overdosis snel op de loer ligt. Om het gevaar van verveling te voorkomen, speel ik al enige maanden met de gedachte om een boek te gaan schrijven. Schrijven ligt dicht bij mijn vakgebied, waarin schriftelijke communicatie een essentieel element is. Vele onderwerpen voor een dergelijk boek zijn mijn gedachten gepasseerd. Er zijn veel onderwerpen waarover ik een boeiend boek meen te kunnen schrijven. Over mijn ervaringen in Thailand, over wantoestanden op het gebied van ICT en informatiemanagement in Nederland, over een vriendin die tegen kanker strijdt en uiteindelijk overwint. Maar er is in dit tijdsgericht, zeg de laatste paar maanden, maar één onderwerp waar ik vrijwel dagelijks sterke emoties bij heb. Emoties van woede, angst en verdriet. Het aangetast worden in je vrijheid. Het zijn de terroristische daden in naam van de islam, die in toenemende mate ook in de westerse wereld worden gepleegd. De slachtpartijen en onthoofdingen door Islamitische Staat, afgekort IS, in Syrië en Irak. De plunderingen, bomaanslagen en ontvoeringen van jonge meisjes door Boko Haram in Nigeria. De schietpartij in het Joods Museum in Brussel afgelopen mei. De gijzeling in een café in Sydney medio december. Het inrijden op willekeurige voetgangers in de donkere dagen rond kerst in diverse westerse landen.

[vers 1:5] Terwijl ik www.werkenvoornederland.nl scan op voor mij relevante en interessante vacatures, hoor ik op straat een man keihard 'Allah akbar!' roepen. Dat betekent zo ongeveer 'Allah is de grootste!' De islamiet gebruikt dit als er in de wereld iets gebeurt wat hem of haar bevalt.

[vers 1:6] Ik ga over tot de orde van de dag, want het zal wel iets persoonlijks zijn van die vent. Iets wat hem net ter ore is gekomen of zo. Over naar www.nuwerk.nl. Veel verwacht

ik niet van deze zoekpartij, want de meeste werkenden zijn goed en wel weer aan het werk na een lang kerstreces. De vertering van oliebollen en champagne veroorzaakt nog de nodige concentratieproblemen en het gelukkig nieuwjaar wensen is een kwestie van aftasten geworden. Met wie zoen je wel en met wie niet? En als je wel zocht, zijn het dan twee kusjes of drie? Er schijnt ook al een beweging te zijn die voor eentje pleit. Ik doe daar nooit zo moeilijk over. Elke vrouw zonder ijzeren handdruk krijgt van mij drie zoenen en elke homo die daar prijs op stelt, voor mijn part ook. Na de enkele reis Madrid voor Zwarte Piet afgelopen december dreigt wederom een traditie te verdwijnen.

[vers 1:7] Men heeft dus vast nog geen tijd gehad een advertentietekst voor een vacature te bedenken. Maar goed, zeg nooit nooit. Stug verdergaan met zoeken. Weer roept een man op straat 'Allah akbar!' Vreemd. Ik rond mijn speurtocht zonder vondst af. Even op www.nos.nl/nieuws kijken. 'BREAKING' schreeuwen witte letters in een rode balk in goed Nederlands mij toe. 'NEWS' erachter vonden ze blijkbaar toch wat te Engels worden. Twee terroristen hebben met kalasjnikovs een bloedbad aangericht in Parijs. Op het redactiekantoor van *Charlie Hebdo*, een Frans satirisch weekblad dat in het verleden regelmatig cartoons met daarop de profeet Mohammed plaatste, zijn tien medewerkers afgemaakt, onder wie de hoofdredacteur Charb, en een politieagent, de persoonlijke lijfwacht van Charb. Op het moment van de aanslag was op het redactiekantoor juist de wekelijkse redactievergadering aan de gang. Bij hun aftocht hebben de terroristen ook nog een toegestormde politieagent doodgeschoten. Sommige details die ik nu neerschrijf, worden pas later bekend. De vrijheid van de auteur zullen we maar zeggen. Als ik die niet zou gebruiken, zou ik allerlei fouten in de berichtgeving moeten vermelden en deze verderop moeten corrigeren. Dat zal u als lezer minder interesseren.

[vers 1:8] Al snel verschijnt er een amateurfilmje op de NOS-site waarop het neerschieten van de toegestormde agent te zien is. De terroristen roepen onder meer 'Allah akbar!' Even later hoor ik twee jonge vrouwen in mijn straat verheugd 'Allah akbar!' gillen. Het kwartje begint te vallen. Dit kan geen toeval zijn. Ik heb in mijn straat nog nooit 'Allah akbar!' horen roepen. Zomaar in een willekeurige straat in de Hofstad, Den Haag voor de Vlaamse

lezer, vier keer kort na een vreselijke aanslag. Sympathisanten van terroristen leven onder ons.

[vers 1:9] Behoudens de dagelijkse boodschappen, het avondmaal en het gebruikelijke telefoontje met mijn vader, traditie is dat ik hem elke woensdag- en zondagavond bel, doe ik de rest van de dag niets dan het nieuws volgen op internet en tv. Op tv wissel ik tussen CNN en de NOS op NPO 1. Bij de NOS duurt het lang voordat men met zekerheid durft te stellen dat het om een terroristische aanslag gaat. CNN is hier snel in, maar meldt veel zaken die later weer gecorrigeerd moeten worden.

[vers 1:10] Op Twitter komt een actie voor de vrijheid van meningsuiting en tegen terrorisme op gang. Met de woorden 'Je suis Charlie' geven twitteraars uiting aan hun gevoelens. Ik doe zelf niet aan Twitter, omdat het me te direct is. Is ben veel te bang een keer onder emoties een ongenueanceerde opmerking te plaatsen. Ik denk liever even na voordat ik iets zeg. Twitter is als een gesprek, maar het verschil is dat je alles na kan lezen. Via de media die ik volg, krijg ik met enige vertraging de 'Je suis Charlie'-beweging mee. Net na het *Achtuurjournaal* plaats ik de drie woorden op mijn Facebookpagina en vraag anderen mijn voorbeeld te volgen. Maar ik zit daar op het verkeerde medium. Alleen mijn zus volgt mijn voorbeeld. Ja, wij Drenten laten ons de mond niet snoeren.

[vers 1:11] Ik vergeet nog te melden dat er intussen ook al fysieke 'Je suis Charlie'-bijeenkomsten zijn geweest in Frankrijk en tot ver daarbuiten, ook in La Haye. Zo zie je maar hoe moeilijk het is om als oudere jongere de moderne sociale media nog te volgen, waar met de snelheid van het licht bijeenkomsten werden georganiseerd. Ik had er wel bij willen zijn.

[vers 1:12] Eigenlijk zou ik vandaag mijn gedachten over de islam in het algemeen en hier in Europa en Nederland in het bijzonder al gedeeltelijk met u willen delen. Maar ik ben te emotioneel om dit nu te doen, met deze vreselijke aanslag van vandaag nog zo vers in het geheugen. Gisteren had ik op mijn Facebookpagina, als voorbereiding op dit boek, al een stukje geplaatst over Pegida, een beweging in Duitsland die protesten organiseert tegen de

islamisering van Europa. Om zo de mening van mijn Facebookvrienden te proeven. Ik nam stelling voor de Pegida-beweging, wel met de kanttekening dat het dan weer jammer is dat zich bij zo'n beweging meteen neonazi's aansluiten. Dit in reactie op een stellingname tegen de beweging door vele Duitse prominenten, van ex-bondskanselier Helmut Schmidt tot de schlagerzanger Heino, in het Duitse roddeldagblad *Bild*, in navolging van bondskanselier Frau Merkel in haar nieuwjaarsboodschap. De enige reactie op mijn betoog kwam van de auteur in spe die ik zelf het pseudoniem Willy van der Wolk heb toegedicht. Zijn reactie loog er niet om: 'Ongenuanceerd!' Terwijl ik gisteren niet emotioneel was... Dus vandaag maar helemaal geen tekst hier over mijn opvattingen over Pegida, laat staan over de islam in het algemeen. Dat stukje over Pegida krijgt u verderop in dit boek. Vrees maar niet, waarde lezer. Dit is gewoon niet het juiste moment. Ik wil niet onnodig islamaanhangers kwetsen door te weinig genuanceerd te zijn. Geen zelfcensuur op mijn eigen meningsuiting, maar wel een voorzichtigheid in verwoorden. Per slot van rekening zijn de meeste islamieten, zeker in Europa, heel fatsoenlijke mensen en die wil ik niet krenken. Althans zo min mogelijk, want er moet mijns inziens wel iets veranderen met betrekking tot de islam in Europa, zodat deze in onze democratie kan worden ingepast. Er zullen nog vele leuke anekdotes over geloof in het algemeen en de islam in het bijzonder volgen op andere dagen. Wees maar niet bang, waarde lezer.

[vers 1:13] Wel apart dat ik net gisteren dat stukje op Facebook plaatste. Alsof ik wist dat er iets te gebeuren stond vandaag. Dat is niet zo, maar sinds de donkere dagen rond kerst heb ik al vaker dergelijke probeersels op Facebook geplaatst met als voorgevoel dat er op korte termijn aanslagen zouden volgen. Niet wetende waar, wanneer en hoe... Mijn gevoel was niet onterecht, helaas, en mijn gevoel nu is dat de aanslag van vandaag nog lang niet de laatste is dit jaar in Europa. Sterker nog: ook deze maand niet. Laten we hopen van wel.

[vers 1:14] In mijn emoties overheerst overigens woede en treurnis momenteel, niet de angst. Op weg naar de AH, de Albert Heijn, en terug heb ik iedereen die er als potentiële islamiet uitzag, niet aangekeken en in de AH heb ik de hoofddoekjes dragende kassières links laten liggen. Nog een hele klus, want in mijn vestiging vormen ze de overgrote meerderheid. Even klaar met de islam. Niet goed, maar om mijn emoties onder controle te

houden. Zij zijn aanhangers van de Koran, het boek waar de terroristische aanslag van vandaag mee verantwoord wordt. Niet natuurlijk dat ze er schuldig aan zijn, maar ze hebben er wel mee te maken. Sterker nog: met het dragen van een hoofddoek geef je aan dat je een vrij fundamentalistische interpretatie van de Koran aanhangt. Ik moet dit nuanceren, omdat het vaak een sociale druk vanuit de familie of de buurt is waarom ze het kopvood dragen. Maar toch, de wereld roept 'Je suis Charlie' en zij laten hun hoofddoekjes op. Het zint me niet.

[vers 1:15] Later op de avond komt nog het bericht in de media dat de Franse politie in Reims en omgeving bezig is met een kloppacht op de daders van de aanslag op *Charlie Hebdo*.

[vers 1:16] Op Facebook schrijf ik Willy van der Wolk nog dat ik aan mijn debuutroman ben begonnen en inmiddels de eerste paar pagina's af heb. Tijd om op één oor te gaan nu.

Donderdag 8 januari 2015

SOERA 2: Henk en Ingrid en de twee Ahmeds

[vers 2:1] Vandaag is the day after. De Franse politie, zo lees ik op de NOS-blog over de aanslag, heeft vannacht terwijl ik sliep een opsporingsbevel doen uitgaan met daarin foto's en de namen van de twee daders. Het schijnt dat een van de daders zijn identiteitsbewijs in de vluchtauto heeft laten liggen. Vandaar dat de politie ze snel op het spoor kwam, ondanks dat ze tijdens de aanslag gezichtsbedekkende kleding droegen. Het betreft twee broers wier voorouders uit Algerije stammen. De klopjacht is nog steeds gaande.

[vers 2:2] Willy van der Wolk heeft inmiddels gereageerd op mijn bericht op Facebook. Hij zou de paar pagina's graag eens lezen, maar geeft de voorkeur aan een paar vagina's. Ik schrijf terug dat hij het boek als eerste mag lezen als alle pagina's af zijn. Tevens schrijf ik dat ik ook vagina's kan produceren, maar dat dit veel langer duurt dan pagina's. Hij zal op zijn minst achttien jaar geduld moeten hebben alvorens te kunnen reviewen en dan moet zij nog willen ook natuurlijk. Want welk jong blaadje wil er een oude kerel in bed? Van der Wolk zal dan immers al richting de 70 levensjaren gaan. Maar goed, dergelijke jonge blaadjes zijn er. Neem Eva Jinek: die lust er wel pap van. En Manon van Herman Brusselmans. Respect voor deze seniore schrijfster, die ook nog eens met erectieproblemen kampt.

[vers 2:3] Ik kende Herman Brusselmans tot voor kort alleen van een interview in de latenighttalkshow *Pauw*. Hierin kwalificeerde hij het spel van het Nederlands elftal onder leiding van bondscoach Hiddink in een kwalificatiewedstrijd tegen Tsjechië als 'complete bagger'. En dan op Vlaamse wijze uitgesproken.

[vers 2:4] Dit doet me terugdenken aan een uitstapje vorig jaar met een van mijn vriendinnen, die geboren en getogen is in het schone Brugge. Dit uitstapje was naar het Nederlands Openluchtmuseum in Arnhem. Tijdens de terugreis per trein zegt ze tegen me: 'Wij gaan komend weekend naar Henk.' Met 'wij' bedoelt ze dan zichzelf en haar man, ook

een vriend van mij uiteraard. Maar in onze gezamenlijke vriendenkring komt geen Henk voor. Dus ik zeg: 'Welke Henk bedoel je?' Een rare vraag, alsof er meerdere Henken in aanmerking zouden komen, maar goed. Zij zegt: 'Naar Henk in België.' Ik maak duidelijk aldaar geen Henk te kennen. Dan pakt ze haar tablet, opent Google Maps, zoekt België op, zoomt in, draait de tablet om en wijst me de plaats Genk aan. Ha! Tja... Henk, Hent, Bruhhe. En zo zei Brusselmans 'bahher' in plaats van 'bagger'. It is me what!

[vers 2:5] Maar terug naar Brusselmans. Of eigenlijk waren we daar alweer. Elke dag lees ik minstens een uurtje in een roman, hoewel ik dit gisteren achterwege heb gelaten vanwege de berichtgeving aangaande de aanslag, die me bleef bezighouden. Momenteel ben ik halverwege *Oorlog en terpentijn* van de Gentse schrijver Stefan Hertmans. Straks ga ik er weer een stuk in lezen. Een boeiende roman over het leven van een grootvader van de auteur, waarin met name het leven van een soldaat in de Grote Oorlog, de Eerste Wereldoorlog, goed uit de verf komt. Voorafgaand aan *Oorlog en Terpentijn*, zo rond kerst en oud en nieuw, las ik de roman *Poppy en Eddie en Manon* van de tevens te Gent wonende Herman Brusselmans. Mijn eerste kennismaking met hem als schrijver. De roman is de tweede in een drieluik, maar goed afzonderlijk te lezen. Qua stijl vind ik Herman absolute top. Mooie zinnen en goede humor. Maar het fecaliëngehalte van de roman is me te hoog en de roman bevat racistische opmerkingen, die, naar ik aanneem, als kwinkslagen bedoeld zijn, maar dit komt mij onvoldoende naar voren. De schrijver weet je vanuit zijn loftje goed mee te nemen in het verhaal, waardoor ik geen moment heb gedacht het boek niet verder te lezen, maar toen ik het boek uit had, dacht ik toch: was dit het? Het is een dikke pil met een flinterdun verhaal. Wel knap hoe de schrijver je weet mee te nemen in zijn verveling. Voor mij waren de donkere dagen rond kerst, voor de vrijgezel een periode van verveling, een zeer geschikte periode om dit boek te lezen. Ik weet niet of ik nog eens een boek van hem zal kopen. Dat zal van het onderwerp afhangen. Toch ben ik ook nieuwsgierig naar het derde en laatste deel van het drieluik.

[vers 2:6] Wat betreft de structuur van mijn boek volg ik wel de lijn van Brusselmans, in die zin dat het een soort dagboek wordt met een nu nog onbekend einde. Want het einde wordt bepaald door wat er in de Nederlandse politiek gebeurt in het kader van

moslimterrorisme. Voor mij is de aanpak van dit terrorisme het onderwerp dat mijn stem zal bepalen bij alle komende verkiezingen tot het probleem is opgelost. En als ik het over aanpak heb, dan bedoel ik niet alleen kortetermijnmaatregelen waarmee de opsporing van terroristen wordt verbeterd en de beveiliging van mogelijke doelwitten van terroristen wordt verhoogd, de dames en heren politici buitelen nu alweer over elkaar heen met stevige opsporings- en beveiligingsmaatregelen, maar met name langeretermijnmaatregelen die voorkomen dat er in de toekomst wederom islamieten afglijden naar terrorisme. Helaas is het tot nu toe alleen Geert Wilders die dergelijke maatregelen heeft geuit. Maar zijn voorgestelde maatregelen zijn me te radicaal en bovendien doet hij regelmatig racistische uitspraken, althans in mijn ogen. Verder heeft de PVV geen democratische structuur. De politiek leider wordt niet gekozen, maar heet gewoon Geert. Koste wat het kost wil ik eigenlijk niet op hem stemmen. Ik hoop daarom dat meer politieke partijen met maatregelen komen die het afglijden van islamieten richting terrorisme voorkomen. Anders zal ik toch tegen heug en meug een proteststem op Geert moeten uitbrengen. Want niet stemmen, daar doe ik niet aan.

[vers 2:7] De worsteling op welke partij te stemmen, zal de rode draad van mijn boek vormen en de uitkomst ervan ligt dus nog niet vast. De eerstkomende verkiezingen zijn de Provinciale Statenverkiezingen in maart dit jaar. Daar komt dan het eind van deze roman in zicht, hoewel ik nog even door zal gaan daarna, want de gekozen leden in de diverse provincies zullen vervolgens de Eerste Kamer kiezen. Dan zitten we inmiddels in mei. Het is interessant te zien of het huidige kabinet samen met de drie gedoogpartners dan nog in staat zal zijn nieuwe en gewijzigde wetgeving door de Eerste Kamer te krijgen. Hopelijk wordt er tegen die tijd ook al iets van maatregelen tegen het afglijden naar terrorisme zichtbaar.

[vers 2:8] Verder zal ik u vertellen over de dagelijkse gebeurtenissen met betrekking tot moslimterrorisme. Verder mijn ervaringen met geloof in het algemeen en de islam in het bijzonder. Leuke en minder leuke ervaringen.

[vers 2:9] Laat ik vandaag beginnen met iets te vertellen over mijn afkomst met hierbij de relatie tot geloof en politieke overtuiging.

[vers 2:10] Mijn roots liggen tot zeker vijf generaties terug voor 100% in Drenthe. Het vreemde is dat mijn voornaam Fries is. Dit heeft te maken met de traditie in mijn familie van vaderskant waarbij de oudste kleinzoon de voornaam van opa krijgt. Een verre voorvader van mij zal dus van Friesland naar Drenthe zijn gekomen.

[vers 2:11] Mijn grootouders van vaderszijde kwamen uit twee verschillende dorpen die nu in de gemeente Borger-Odoorn liggen. Opa groeide op in een Nederlands-hervormd nest, oma in een gereformeerd nest. Trouwen met iemand van een ander geloof was onbestaanbaar eind jaren twintig van de vorige eeuw. 'Twee geloven op één kussen, daar slaapt de duivel tussen', zei men toen. En ze merkten al snel wie die duivel was. Hoewel ze uiteindelijk voor de Gereformeerde Kerk trouwden, werden ze jarenlang door zowel de hervormden als de gereformeerden met de nek aangekeken. Maar de liefde overwon de duivel. Mijn vader was hun enig kind en werd, hoewel nog gedoopt in de Gereformeerde Kerk, zo veel mogelijk zonder geloof opgevoed. Mijn grootouders waren fervente aanhangers van de PvdA en de FNV, zoals in hun jaren de overgrote meerderheid van de bewoners van gemeentes op de arme zandgronden van Drenthe. Verkiezingen waarbij de PvdA minder dan 80% van de stemmen kreeg, waren een uitzondering.

[vers 2:12] Mijn grootouders van moederszijde kwamen uit een dorp dat nu onder de gemeente Coevorden valt. Beiden opgegroeid in een Nederlands-hervormd nest. Net als de ouders van mijn vader waren zij boeren. Maar veel beter in staat zichzelf te bedruipen vanwege de vruchtbare aarde in het zuiden van Drenthe. Fervente VVD-ers dus, hoewel daar ook het CDA en zijn protestantse voorgangers een flinke vinger in de pap hadden. Bij de eerste bezoeken van mijn vader aan mijn moeder, die toen nog bij haar ouders woonde, zoals in die tijd gebruikelijk, werden mijn vader en de zijnen steevast Drees-mannechies (Drees-mannetjes in ABN) genoemd door zijn toekomstige schoonvader. Niet naar het warenhuis Vroom & Dreesmann, maar naar de toenmalige premier Drees van PvdA-huize. We spreken dan over de jaren vijftig van de vorige eeuw. Weer moesten twee geliefden de

weerstand in de samenleving doorstaan. Nu niet vanwege twee verschillende geloven, maar vanwege twee aartsrivalen in het politieke spectrum. En wederom overwon de liefde. Het is een wonder dat ik besta. Als ik me een almachtige profeet zou noemen, zou eenieder mijn nieuwe geloof gaan aanhangen, zou je haast denken.

[vers 2:13] Mijn moeder is er helaas niet meer. Alweer bijna elf jaar geleden is zij bezweken aan de gevolgen van de ziekte van Parkinson.

[vers 2:14] Nog steeds is er weinig nieuws uit Frankrijk. De terroristische moslimbroeders lopen nog steeds vrij rond. De politie zoekt met man en macht naar ze, maar kan ze niet vinden. Wel is er in Parijs een verkeersagente doodgeschoten, maar dit zou niets met de aanslag van gisteren van doen hebben. Aan het begin van de avond zijn er wereldwijd weer vele 'Je suis Charlie'-demonstraties. De Rotterdamse burgemeester en moslim Ahmed Aboutaleb geeft bij de demonstratie in Rotterdam een mooie speech, waarin hij in het Frans zegt dat hij gewoonlijk de burgemeester van Rotterdam is, maar zich vanavond Parijzenaar voelt en Charlie heet.

[vers 2:15] Aan het eind van de avond kijk ik naar de latenighttalkshow *Jinek*. Eva is een prima interviewster, hoewel ik een voorkeur heb voor Jeroen Pauw. Maar goed, die is ook meer ervaren. Hij weet net wat spontanere vragen te stellen. Bij Eva gaat het nog te veel van papier. Wel doorvragen, maar weinig nieuwe vragen die tijdens de discussie komen opborrelen. Maar ze komt er wel. Ze wordt steeds beter. En qua uiterlijk is ze een genot om naar te kijken. Daar kan Pauw wat mij betreft niet aan tippen. Al trekt ie een jarretelgordel met jarretelles en kousen aan. Helaas heeft Eva vanavond een Lederhose aan. Ook sexy, maar geef mij maar de minirok die ze meestal draagt. Haar minirokken reiken meestal tot halverwege het dijbeen. Goed, het zijn niet de in Rusland gangbare poesienetnies en al helemaal geen microrokjes, waarbij de slip zichtbaar is of wat eronder zit als ze die niet draagt, maar voor een talkshowpresentatrice is het super. Wel draagt Eva een topje met een subtiele inking.

[vers 2:16] Wellicht heeft vanavond de minirok plaatsgemaakt voor de lederen broek vanwege respect voor de vele islamitische gasten, hoewel het geen fundamentalisten zijn. Tja, het zal wel Eva's persoonlijke keuze zijn dan. Jammer. Morgen beter.

[vers 2:17] Een van de gasten is PvdA-Tweede Kamerlid Ahmed Marcouch. Hoewel ik hem hoog heb als niet-fundamentalistische islamiet, bevalt een tweetal van zijn uitspraken in het interview mij niet. De eerste is dat hij vindt dat in gebieden als de Schilderswijk politieagenten, leraren, hulpverleners en journalisten de taal van de mensen moeten spreken en de verschillende stromingen in de islam moeten kunnen onderkennen. Daar erger ik me aan. Voornamelijk voor wat betreft de taal. In Nederland kennen we maar één officiële taal en dat is het Nederlands. Alleen in Friesland komt daar dan nog het Fries bij. Dan denk ik: Ahmed, ben je allahbetert helemaal van de ratelslangen gebeten! Dagelijks hoor ik op straat en in de supermarkt hoofddoekjes Arabisch en Turks tegen hun peuters en kleuters spreken. Dat moet eens afgelopen zijn! Als je een goede ouder bent, leer je je kind de taal van het land waar het woont, die het nodig heeft om een goed bestaan in dat land op te kunnen bouwen. Dat het kind daarnaast ook Arabisch of Turks leert, is mooi meegenomen, want talen kan je het best jong leren. Maar je kind met taalachterstand naar de basisschool sturen mag wat mij betreft zwaar beboet worden. En wat betreft de kennis van verschillende stromingen binnen de islam bij genoemde doelgroepen: is misschien handig, maar het is iets wat je niet mag verwachten. De islam is zo complex. Mohammed betoogt zelf dat er niets tussen Allah en de mens staat, waardoor je individuele interpretaties van Koran en andere islamitische geschriften krijgt. Het gaat erom dat eenieder zich aan de Grondwet houdt. Ook elke islamiet. Een beter alternatief lijkt me daarom dat er een werkgroep van de rijksoverheid komt die met islamieten van diverse pluimage gaat uitwerken hoe we de islam kunnen inpassen in de Nederlandse samenleving. Dit alles op basis van de Grondwet, waarop ik het liefst eerst nog een paar wijzigingen zou zien. Maar daar ga ik het op een andere dag over hebben.

[vers 2:18] Daarmee kom ik meteen op de tweede uitspraak van Ahmed die me niet bevalt. Dat islamieten in Nederland op een positieve manier over martelaarschap en kalifaat moeten kunnen praten met elkaar. Dat zijn praktijken die volledig in strijd zijn met onze

democratie, onze vrijheid en onze Grondwet. Eenieder die ook maar één woord over dit soort zaken durft te reppen als een mogelijke mogelijkheid nu of in de toekomst, gaat wat mij betreft regelrecht de bak in.

[vers 2:19] Maar Marcoush is op zich niet verkeerd hoor. Bij Eva doet hij ook veel verstandige uitspraken. En ik herinner mij de aflevering van *5 jaar later* van Pauw op 30 december 2014. Daarin laat Ahmed duidelijk merken dat onze wetten boven de sharia staan, en keurt hij geweld en haatzaaierij af. Het is wel teleurstellend dat als Jeroen in deze uitzending zijn mening vraagt over een aantal tot geweld oproepende passages in de Koran, waarvan Jeroen er een aantal ook daadwerkelijk voorleest, hij eigenlijk geen reactie geeft, behoudens dat hij zijn afkeer van geweld herhaalt. Heel trots ben ik op Pauw dat hij deze abjecte teksten in de uitzending durfde uit te spreken. Je moet maar durven als een soort nieuwe Theo van Gogh. De reactie van Ahmed vond ik teleurstellend, want het zijn wel teksten waar dagelijks kindertjes mee worden geconfronteerd. Ook in Nederland. Ahmed is in zijn puberteit ook enige tijd geradicaliseerd geweest en zou dus beter moeten weten.

[vers 2:20] Maar nu roept het bed. Nog snel neem ik het besluit Van der Wolk mijn eerste aanzet tot deze roman te laten recenseren. Ik stuur hem alles tot en met de volgende zin. Wordt vervolgd.

Vrijdag 9 januari 2015

SOERA 3: Gegijzeld

[vers 3:1] Er is nog geen nieuws van het Franse front. Front, want het is oorlog volgens Wilders. Le Pen wist het al langer dan vandaag: Front National.

[vers 3:2] Maar nu weer serieus. Tegen 9:30 uur verschijnen er berichten dat de Franse politie bezig is met een achtervolging van de daders van de aanslag ten noordoosten van Parijs. Ongeveer een half uur later wordt duidelijk dat de terrorbroers een gijzeling in een drukkerij op een klein bedrijventerrein in Dammartin-en-Goëlle hebben opgezet. Er zou één gijzelaar zijn. Of laat ik het woord gegijzelde gebruiken. Een gijzelaar is voor je gevoel iemand die gijzelt, maar het is juist iemand die gegijzeld wordt. Ik merk dat verslaggevers van de NOS er ook verward door geraken. www.onzetaal.nl leert me dat het verstandig is het woord gijzelaar te vermijden en liever te spreken van gegijzelde en gijzelnemer.

[vers 3:3] De politie omsingelt de drukkerij en schijnt in onderhandeling te zijn met de terroristen. De gijzeling duurt voort. Later op de ochtend wordt er toch een verband gelegd tussen de aanslag op *Charlie Hebdo* van eergisteren en de moord op de verkeersagente gisteren. De verdachte van de moord, die ook nog vrij rondloopt, schijnt de broers te kennen.

[vers 3:4] De politie roept tv-stations op om geen livebeelden meer uit te zenden van de drukkerij, omdat de gijzelnemers op die manier kunnen zien waar de politie zich bevindt. Geen loze kreet, maar in onze kapitalistische maatschappij is het een oproep aan dovemansoren. De beelden zijn immers goud waard.

[vers 3:5] Aan het begin van de middag zijn zelfs legertanks op weg naar Dammartin. Ook worden boven Dammartin gevechtshelikopters gesignaleerd. Het lijkt nu toch echt op oorlog. Van de andere kant ben ik opgelucht, want het lijkt nu toch kat in het bakkie. Er staat nog één leven op het spel, dat van de gegijzelde, eentje te veel, maar de

moslimbroeders zitten als ratten in de val. Het kan nog wel lang duren, want een bekende strategie van autoriteiten bij gijzelingen is het rekken van tijd. Hoe langer het duurt, hoe vermoediger de gijzelnemers geraken en de kans aldus groter wordt dat de gegijzelde het er levend vanaf brengt. Maar snel even lunchen en boodschappen doen.

[vers 3:6] Als ik tegen 14 uur terugkom, blijkt er inmiddels een tweede gijzeling gaande te zijn in een Joodse koosjere supermarkt in Parijs. Over koosjer en halal wil ik nog iets schrijven, maar het is nu niet het gepaste moment. De gijzelnemer zou de man zijn die gisteren de verkeersagente doodschoot. Er zouden meerdere gegijzelden zijn. Binnen een uur verspreid de politie een opsporingsbericht met daarin een foto en de naam van de gijzelnemer en ook een foto en de naam van zijn vriendin, die in dezelfde terreurcel zou zitten. Al snel blijkt dat de gijzelnemer van Malinese komaf is en zijn vriendin van Algerijnse komaf.

[vers 3:7] Tegen 16:30 uur wordt bekend dat de gijzelnemer in Parijs een vrijgeleide eist voor zijn gijzelnemende terroristencelgenoten in Dammartin. Voor mijn gang naar de supermarkt sprak ik nog van kat in het bakkie. Dus niet.

[vers 3:8] Een half uur later zijn er bij de drukkerij schoten te horen. De moslimbroeders zijn al schietend met hun kalasjnikovs naar buiten gekomen. Er volgt een vuurgevecht waarbij de politie de broeders doodt. Slechts één agent raakt lichtgewond. Het blijkt dat er niemand gegijzeld werd in de drukkerij. Er was wel een medewerker aanwezig in drukkerij, maar deze heeft zich voor de terroristen verborgen weten te houden door zich te verstoppen in het kastje onder de gootsteen in de keuken van de drukkerij. Hij heeft zelfs door middel van sms-jes nuttige tips aan de politie kunnen doorgeven over de situatie in de drukkerij.

[vers 3:9] Een kwartiertje later maakt de politie een eind aan de gijzeling in de supermarkt. De terrorist wordt hierbij gedood. Onder de gegijzelden zijn vier doden te betreuren. Deze zijn niet bij de beëindigingsactie om het leven gekomen, maar blijken al kort na aanvang van de gijzeling door de gijzelnemer te zijn geëxecuteerd. Door zich op te laten sluiten in

de koelcel van de supermarkt door een medewerker van de supermarkt, blijkt een aantal mensen zich buiten het zicht van de gijzelnemer hebben weten te houden.

[vers 3:10] Vandaag ben ik net als eergisteren gegijzeld door het nieuws. Veel meer dan nieuwsfeiten, weliswaar op mijn eigen wijze gebracht, kan ik u vandaag niet geven. Wellicht nog wat persoonlijke kanttekeningen bij de uitzending van *Jinek* aan het eind van deze dag.

[vers 3:11] Willy belt. Hij heeft de pagina's over de twee afgelopen dagen gelezen. Hij is gematigd positief. Al heel wat voor de immer kritische maar ook realistische Van der Wolk. Ik besluit vrolijk voort te schrijven.

[vers 3:12] *Jinek* is vanavond weer eens gerokt. Kortgerokt of geminirokt is te veel gezegd. De knieën zijn net zichtbaar, maar dan heb je het ook gehad. Weer een interessante uitzending. Voor dit boek alleen interessant om te vermelden is een interview met een islamologe en een IS-deskundige. De centrale vraag in dit interview is waarom sommige islamjongeren uit westerse democratieën radicaliseren en naar Syrië gaan om te vechten of in het land waar ze zijn opgegroeid, of een ander westers land terroristische aanslagen gaan plegen. De twee noemen veel argumenten waar ik me wel in kan vinden. Vooral de IS-deskundige valt me mee, want als het woord 'deskundige' valt, moet ik al snel denken aan het personage dr. Clavan, Oost-Europadeskundige, van Van Kooten en De Bie. Iemand die zichzelf deskundig verklaart met betrekking tot een bepaald onderwerp, er ook wel iets van weet, maar niet al te veel, en er eigenlijk alleen maar voor de enveloppe met inhoud zit. Maar het belangrijkste argument mis ik bij zowel de islamologe als de deskundige: de woorden in de Koran en andere islamitische geschriften. Later meer hierover. Nu is het tijd voor de nachtrust. Het is inmiddels al 10 januari...

Zaterdag 10 januari 2015

SOERA 4: Koran en Bijbel

[vers 4:1] Zo vroeg op de ochtend is er nog geen nieuws van belang. Zou het dan een terreurvrije dag worden? Althans, in de westerse wereld zou al heel wat zijn. Ik wil vandaag graag wat meer schrijven dan alleen nieuws en besluit de nieuwsfeiten van vandaag op te sparen tot aan het eind van de dag. Tenzij er weer breaking news komt. Want dan hoort u het van mij sneller dan van CNN.

[vers 4:2] Laat ik beginnen met het stukje over de Pegida-beweging in Duitsland. Het zal wat genuanceerder zijn dan mijn proefversie de dato 6 januari jongstleden, aangezien Van der Wolk die versie te ongenueanceerd vond. Niet dat ik iets afdoe aan mijn standpunten, maar ik zal het met wat meer woorden omkleed proberen te vertellen.

[vers 4:3] De afkorting Pegida staat voor Patriotische Europäer gegen die Islamisierung des Abendlandes. Vertaald naar het Nederlands: Patriottische Europeanen tegen de islamisering van het Avondland. 'Het Avondland' betekent zo ongeveer de westerse wereld ofwel de westerse samenleving(en) ofwel de westerse democratie(ën). Sinds 20 oktober 2014 houdt deze beweging elke maandag een protestmars in Dresden. Sindsdien komen er steeds meer Duitse steden bij waar Pegida-demonstraties worden georganiseerd. Men protesteert tegen de islamisering van Duitsland en andere westerse samenlevingen. Het is jammer dat zo'n protest neonazi's trekt, maar veruit de meeste demonstranten zijn heel gewone Duitsers die zich zorgen maken over de islamisering van Duitsland. En met islamisering wordt dan in eerste instantie niet bedoeld het toenemend aantal islamieten, hoewel men ook zorg uitspreekt over het immigratie- en asielbeleid, met name dat er meer mensen binnenkomen dan dat het land qua integratie aankan, maar wel de toenemende invloed van de islam op de samenleving. De grootste zorg is natuurlijk terrorismedreiging in eigen land. Maar het gaat ook over zaken als homohaar, dochterlief mag wel met een islamitische man trouwen, maar zoonlief niet met een islamitische vrouw, al wordt ie moslim, vrouwen die gedwongen of

niet gedwongen een hoofddoek dragen, enzovoort. Eenieder heeft wel zijn of haar eigen reden om mee te lopen.

[vers 4:4] Zoals gezegd op 7 januari, heeft Angela Merkel afstand genomen van deze beweging in haar nieuwjaarspeech en op 6 januari nog eens rond tachtig Duitse prominenten in *Bild*. De angst voor een beweging als Pegida waarbij het over een geloof gaat, komt uiteraard voort uit de geschiedenis van Duitsland. Men wil niet nogmaals een fascistisch bewind, niet nogmaals nationaalsocialisme, niet nogmaals uitroeiing van een ras of geloof. Als je in Duitsland ook maar iets over een geloof zegt, komt bij vele Duitse politici en andere prominenten meteen de angst voor een tweede Adolf Hitler naar boven en gaan alle verkeerslichten op rood. Maar de Pegida-beweging wil helemaal niet iets als fascisme, nationaalsocialisme of uitroeiing, behoudens de paar neonazi's die zich hebben aangesloten. Nee, wat ze willen is dat de politiek maatregelen neemt om de islam in de Duitse democratie in te passen. Daarom ben ik voor deze beweging. Liebe Frau Merkel, keer ze niet uw Arsch toe, maar ga met ze in gesprek.

[vers 4:5] Nu komt het stukje waarbij Van der Wolk vast en zeker, ofwel zeker en vast voor de Vlaamse lezer, rechtop zal gaan zitten, hopelijk niet van zijn stoel zal vallen.

[vers 4:6] Angela Merkel en anderen die de Pegida-beweging afwijzen, zouden niet bang moeten zijn voor Pegida, maar juist voor de fundamentalistische islam. En met de fundamentalistische islam bedoel ik dan alle islamieten die de tekst in de Koran letterlijk interpreteren. Als je de tekst in de Koran leest en daarbij letterlijk interpreteert, en ik heb niet de hele Koran gelezen, evenmin als de Bijbel of andere religieuze boeken, want religieuze literatuur interesseert me niet, maar ik heb citaten van teksten (hier bedoeld in de betekenis van passages ofwel versblokken, verzen en versdelen) in de Koran gelezen die je kan vinden in onafhankelijke bronnen als Wikipedia, dan kan je toch niets anders concluderen dan dat Allah een wereld met alleen maar islamieten wil. Nogmaals, als je de tekst letterlijk interpreteert. Weliswaar moet eerst worden gepoogd de ongelovigen, voor islamieten is een ongelovige iemand die niet de islam aanhangt, tot de islam te bekeren, maar als dit niet lukt, dan wordt het uitmoorden. Complete uitroeiing dus van iedereen die

geen islamiet is of wil worden. Daar kan Hitler nog een puntje aan zuigen. Wat een amateurprofeetje vergeleken met Mohammed!

[vers 4:7] Zit je nog, Van der Wolk? Nee, maar weer serieus. De laatste zin in de vorige alinea was natuurlijk maar een kwinkslag.

[vers 4:8] Steeds weer als ik die citaten uit de Koran herlees, word ik somber. Buiten teksten die oproepen tot een Holocaust in het kwadraat, zitten er natuurlijk ook positieve teksten tussen, maar deze hebben alleen betrekking op de islamieten zelf.

[vers 4:9] Een opvallende tekst die ik nog even wil noemen in het kader van de letterlijke interpretatie van de tekst in de Koran, is dat een islamiet geen vriendschappelijke relatie met een ongelovige mag aangaan. Nu snap ik het mislukken van de multiculturele samenleving, van de integratie, beter. Deze tekst zal wellicht ook door minder fundamentalistische islamieten worden aangehangen. Ook voor wat betreft ervaringen met islamieten in mijn eigen leven begint hier het kwartje te vallen. Als ik deze ervaringen verderop bespreek, zal ik deze wijsheid meenemen.

[vers 4:10] Het mag duidelijk zijn dat de fundamentalistische islam een groot gevaar is voor onze samenleving. Het is de kweekvijver voor terroristen en jihadisten, voor het vormen van een IS. Maar met bovenstaande wil ik helemaal niet zeggen dat de islam verboden moet worden. De overgrote meerderheid van de islamieten hangt een zachtere variant aan, een niet letterlijke interpretatie van de tekst in de Koran. En ik wil hun het geloof niet ontzeggen. De Koran verbieden, wat ik zelf, gezien de gruwelijke teksten die erin staan, waar ik elke keer weer misselijk van word als ik ze herlees, niet zo'n slecht idee vind, kan ik van deze overgrote meerderheid niet vragen. Het boek bevat immers de woorden van hun Allah. Wel moet er iets gedaan worden. Het plaatsen van de teksten in hun historische context, het uitleggen hoe ze geïnterpreteerd dienen te worden in de huidige tijd. Wel wil ik een verbod op het confronteren van kinderen met de Koran, ook met een uitleg. Veel teksten zijn daar simpelweg te gruwelijk voor en zullen anders, hoe goed de uitleg ook is, een bron blijven voor radicalisering in of kort na de puberteit.

[vers 4:11] Even genoeg zo. Alleen nog de opmerking dat ik hoop dat islamieten begrijpen dat in westerse samenlevingen veel mensen wars zijn van geloof, zeker van extreme varianten. Klaar ermee. Hoeveel oorlogen zijn er niet gevoerd en hoeveel doden zijn er niet gevallen vanwege het christendom? Het christendom is inmiddels sterk teruggedrongen. Ontkerkelijking en degenen die nog wel geloven, zijn grotendeels minder radicaal. We zitten niet te wachten op een nieuw paard van Troje zoals de fundamentalistische islam. Het nieuwe geloof zal een zeer gematigde vorm van de islam moeten zijn die past binnen onze grondwetten. Zoals gezegd, kom ik hier later op terug.

[vers 4:12] Eerst even nog een vervolg op de familiegeschiedenis. En dan wederom in relatie tot geloof en politieke overtuiging.

[vers 4:13] Stapje terug. We schrijven 1952. Mijn vader zat in militaire dienst en had mijn moeder nog niet ontmoet. In die tijd had je nog twee legers. Formeel eentje natuurlijk, maar de protestanten waren verzameld in het zwartekousenreservaat de Hoge Veluwe en de roomse poepies op de Brabantse heide. Sorry, Herman, het fecaliëgehalte stijgt in deze roman nu drastisch. Ik zal het in de gaten houden. Mijn vader werd toegevoegd aan een commandant als hulpje, omdat hij zo goed kon typen. Als typist had hij toegang tot het archief. Op een dag zag hij zijn eigen dossier. Op de dossiermap stond onder zijn naam: 'Niet gereformeerd'. Terwijl hij gereformeerd gedoopt was. Maar blijkbaar had hij niet de juiste school gevolgd of was de hervormde afkomst van zijn vader bekend geworden. Zeg het maar. Ziek in elk geval om iemand om het feit dat hij niet gereformeerd is of zou zijn, te discrimineren. Alsof je een Jodenster krijgt opgeplakt. Geen kans op promotie, want blijkbaar bepaalden gereformeerden wie er wel of niet promoveerde.

[vers 4:14] Nu weer stapje vooruit. Ik werd geboren in 1967 en mijn zusje drie jaar later. In 1966 had een nieuwe politieke partij het licht gezien, D66, die een brug wilde slaan tussen de conservatieven van de VVD en de socialisten van de PvdA. Voor het eerst sinds lange tijd was er in Nederland weer een liberale partij. De VVD was weliswaar bij haar ontstaan liberaal, maar is gaandeweg getransformeerd tot een conservatieve partij, eufemistisch gezegd een rechts-liberale partij. Vrijheid voor de rijken en de rest krijgt de middelvinger

omhoog. D66 werd gerund door de befaamde Hans van Mierlo. Mijn ouders zagen de politieke kleuren van hun roots samenkomen en waren al snel aanhanger van deze nieuwe partij.

[vers 4:15] In een liberaal klimaat zonder geloof werden mijn zus en ik opgevoed. Zonder dat er overigens met haat over geloof of andere politieke kleuren werd gesproken. Ze gaven hun mening mee en niet meer dan dat. Er werd vanzelfsprekend voor openbaar onderwijs gekozen.

[vers 4:16] Nog een kleine anekdote van mijn vader alvorens ik de komende dagen op eigen ervaringen met geloof overga.

[vers 4:17] Nadat hij was getrouwd met mijn moeder, ging mijn vader als werktuigbouwkundig ingenieur werken bij de AKU (later Enka, nog later Akzo en nog later AkzoNobel) in Emmen. Hij kwam gemakkelijk binnen. Er stond in die tijd een bord bij de ingang met de tekst 'Voor werk dagelijks melden aan de poort.' Het was een tijd met een tekort aan arbeidskrachten. Zelfs verstandelijk gehandicapten konden zo aan de slag. Na een tijdje nam de werkgelegenheid af en kwam er een gereformeerde personeelsfunctionaris. Er kwamen vrijwel alleen nog maar gereformeerden binnen. Later kwam er een katholieke personeelsfunctionaris. Ik vermoed zelf vanwege de sluiting of een sterke inkrimping van de Enka-vestiging in Breda. We spreken dan al over eind jaren zestig van de vorige eeuw. Toen is er een hele groep katholieken naar Emmen verhuisd. Daarvoor had je in Emmen maar heel weinig katholieken. De meesten zaten geconcentreerd in één dorp in de gemeente, waar zelfs carnaval werd en nog steeds wordt gevierd. Deze man nam bijna alleen maar katholieken in dienst. Ik denk dat het dorp er met name veel baat bij heeft gehad. Alsof ze de Postcode-loterij hadden gewonnen. Na de roomse rakker kwam er een personeelsfunctionaris zonder geloof en werd het personeelsbeleid eerlijk. Dit om aan te geven hoe groot de invloed van geloof nog is geweest in Nederland tot ver in de jaren zeventig. Later zal ik nog een recente persoonlijke ervaring beschrijven waaruit duidelijk zal worden dat de katholieke lobby in elk geval nog steeds bestaat in Den Haag en omgeving. Met name daar waar een geloof een minderheidspositie heeft, zag en zie je dit

soort discriminerende lobby's opkomen en volhouden. Het is een fenomeen dat je in een gemeente als Emmen of Den Haag waar geloofsgroeperingen relatief klein zijn, mocht en nog steeds mag verwachten. Het is een moeilijk uitroeibaar verschijnsel waar ik zeer kwaad van kan worden. Het is discrimineren tegen de Grondwet in, maar heel moeilijk te bewijzen. Dan zou je hopen dat er aan het eind van de rit een soort van personeelsfunctionarissen-Allah voor de hemelpoort staat die al dit soort personeelsfunctionarissen en (andere) lobbyisten, en degenen die bewust gebruik hebben gemaakt van hun diensten, het vagevuur in stuurt voor de eeuwigheid, waar telkens als de huid verbrand is, deze vervangen wordt door een nieuwe huid, zodat de pijn ook eeuwig is. Om even uit een vers in de Koran te putten. Want als je ergens kwaad over bent, kan je nergens krachtiger teksten vinden. Ik smokkel hier even, want de laatste zinnen zijn toegevoegd na mijn ervaringen morgen. De vrijheid van de schrijver.

[vers 4:18] Ten slotte de opsomming van het nieuws. Want het is tijd voor het bed inmiddels.

[vers 4:19] Compleet dorp in Nigeria afgeslacht door Boko Haram. Rond 2000 doden. Eveneens in Nigeria heeft een jong meisje zich opgeblazen. Zestien doden. Wellicht ook Boko Haram-terreur. Aanslag in Libanon. Minstens zeven doden. Dit alles in de naam van Allah en de profeet Mohammed.

Zondag 11 januari 2015

SOERA 5: De mars

[vers 5:1] Vandaag is de marche républicaine in Parijs. Daar is geen woord Spaans bij. In goed Nederlands: Mars van de Republiek. Of de hoofdletters correct zijn, weet ik niet zeker. Het is een warboel met de nieuwe spelling. In het Frans zonder hoofdletters. Dat weet ik dan weer zeker, terwijl ik geen ster ben in het Frans. Het is een demonstratie in de trant van de 'Je suis Charlie'-demonstraties waarbij ook de Franse president en premier, Franse ministers, andere Franse politici, Franse religieus leiders, buitenlandse staatshoofden en regeringsleiders, en andere buitenlandse afgevaardigden bij aanwezig zullen zijn. De mars zal om 15 uur beginnen.

[vers 5:2] Tot die tijd kan ik u nog vermaken met een leuke anekdote, maar ik kies ervoor om een stuk van de Koran te gaan lezen. Met tegenzin, want ik houd niet zo van religieuze boeken, maar ik vind achteraf gezien dat ik het stuk van gisteren waarbij Van der Wolk hopelijk niet gewond is geraakt, niet slechts kan onderbouwen met citaten uit de Koran die ik gelezen heb, hoewel deze uit onafhankelijke bron zijn. Ik ga niet de hele Koran lezen. Het is echt een megaboek. Ik heb ongeveer vier uur de tijd alvorens de demonstratie begint. Dat moet voldoende zijn om een goede indruk van het boek te krijgen. Na een verslag over de demonstratie zal ik mijn bevindingen met u delen.

[vers 5:3] Ik heb de eerste elf soera's van de 114 soera's waaruit de Koran bestaat, gelezen. Pfff... Taaie kost. Zoals gezegd, straks mijn indruk. Eerst de demonstratie voor vrijheid van meningsuiting en persvrijheid en tegen terrorisme te Parijs. Ik bekijk de mars op tv. Vooraan in de mars lopen de familieleden en vrienden van de slachtoffers van de terreurdaden in Parijs en omgeving op 7, 8 en 9 januari, nog maar zo kort geleden. Achter hen lopen de prominenten met in de eerste rij de Franse president Hollande in het midden. Hollande en degenen die vlak naast hem staan, zijn het meest in beeld. Laat ik de drie prominenten ter linker- en de drie ter rechterhand van Hollande noemen. De pikorde is namelijk op zijn minst opmerkelijk. Rechts van Hollande staan van links naar rechts de

Malinese president Keïta, de Israëlische premier Netanyahu en de voorzitter van de Europese Commissie Juncker. Links staan van rechts naar links Frau Merkel, de voorzitter van de Europese Raad Tusk en de Palestijnse president Abbas. De plaats van Keïta zie ik als een symbool voor het doorgaan met de strijd tegen het terrorisme. De plaats van Netanyahu als eerbetoon aan de Joodse slachtoffers. De plaats van Merkel om de as Berlijn-Parijs te benadrukken. De plaats van Abbas als symbool voor het afkeuren van geweld door de meeste islamieten. Meest opmerkelijk vind ik de keuze van de plek voor de EU-afgevaardigden Juncker en Tusk. Dat zij voorrang krijgen boven regeringsleiders van buurlanden van Frankrijk als het Verenigd Koninkrijk, Spanje, Italië, Zwitserland, Luxemburg en België. Zelfs Nederland heeft een klein stukje grens met Frankrijk op Sint Maarten. De Belgische premier Charles Michel staat als negende links van Hollande. Ik dacht: het zal de Vlaamse lezer interesseren. Beter zo vertegenwoordigd dan door een tuinkabouter met vlinderstrik op welke plek dan ook. Rutte staat zelfs in de tweede linie, schuin achter zijn Belgische collega.

[vers 5:4] Opvallende buitenlandse afwezigen zijn de Amerikaanse president Obama en de Russische president Poetin. Opvallende buitenlandse aanwezigen zijn vertegenwoordigers van landen waar het slecht gesteld is met de persvrijheid en de vrijheid van meningsuiting. Ik noem de Turkse premier Davutoglu en de Russische minister van Buitenlandse Zaken Lavrov. Ah... Ik moet de eerste zin van deze alinea corrigeren. Poetin hoort er niet in thuis. Het stukje toegepaste zelfcensuur door niet in Parijs te verschijnen, is in overeenstemming met zijn beleid ten aanzien van persvrijheid en vrijheid van meningsuiting in eigen land. Zijn rechtlijnigheid valt hem te prijzen. Dan is Lavrov maar een draaikont. Maar ja, Lavrov is wel vaker de gekke henkie van Poetin. Gekke genkie voor de Vlaamse lezer.

[vers 5:5] Opvallende binnenlandse afwezige is Marine Le Pen, de voorgangster van het Front National, afgekort FN. Zij zou niet welkom zijn. Ze loopt mee in een 'Je suis Charlie'-demonstratie in een of ander Zuid-Frans gat met een burgemeester van FN-huize.

[vers 5:6] Na de prominenten volgen de gewone mensen. In aantal imposant. Er worden aantallen tot twee miljoen genoemd. Wel opvallend is dat er bijna geen islamieten meelopen. Althans weinigen zichtbaar als islamiet. Dat was in de 'Je suis Charlie'-demonstratie afgelopen donderdagavond in Amsterdam wel anders. Velen waren herkenbaar aan teksten op borden en stukken papier die ze met zich meedroegen. Maar ik heb nu genoeg gezien van de demonstratie. De demonstratie zal nog uren duren, want zelfs de brede avenues en ruime pleinen van de Franse hoofdstad zijn niet op dergelijke aantallen berekend.

[vers 5:7] Over naar de elf soera's. Ik denk dat ze een goed beeld geven. Een korte samenvatting van wat ik gelezen heb. Ik ga weer uit van de letterlijke variant. Allah is dezelfde god als de God van joden en christenen. Maar joden en christenen worden net zo goed als ieder ander die niet de islam aanhangt, als ongelovigen gezien. Onder meer omdat ze de profeet Mohammed niet willen erkennen. Veel verhalen uit Thora en Bijbel worden herhaald in deze soera's van de Koran. Zo wordt zelfs de maagdelijke geboorte van Jezus uit Maria bevestigd als daad van Allah. Jezus wordt zelfs als profeet erkend, maar is anders dan in de Bijbel geen zoon van Allah ofwel God en is op de dag des oordeels door Allah naar het paradijs gezonden. In dit licht gezien beticht Allah de christenen zelfs van veelgoderij. Door namelijk Jezus als zoon van God te zien, creëer je een tweede god. Goden baren goden, is de gedachte. En de islam erkent maar één god en dat is Allah.

[vers 5:8] Alle ongelovigen en afvalligen kunnen op de dag des oordeels het vagevuur verwachten. Gelovigen, islamieten dus, kunnen het paradijs verwachten, mits zij leven volgens de Koran. Doen ze dit niet of in onvoldoende mate, dan zijn ze eigenlijk een ongelovige of afvallige en kunnen ze dus alsnog het vagevuur verwachten. Gelovigen die strijden tegen de ongelovigen, krijgen een extra beloning in het paradijs ten opzichte van gelovigen die dit niet doen. En met strijden wordt dan bedoeld: eerst proberen te bekeren en als dit niet lukt, vervolgens doden. Het oproepen tot moord op ongelovigen komt op meerdere plaatsen voor. Soms voorwaardelijk, bijvoorbeeld als islamieten zijn aangevallen of beledigd. Maar soms staat er ook gewoon doodleuk dat een gelovige wordt geacht ongelovigen in zijn buurt te bestrijden zonder enige restrictie. Er zitten met betrekking tot

geweld dus wat nuances, of beter gezegd tegenstrijdigheden, in de elf soera's die ik heb gelezen, maar ik laat mijn tekst van gisteren ongewijzigd, omdat die bij een fundamentalistische insteek juist is of kan zijn.

[vers 5:9] De historische context waarin je de teksten in de Koran kunt plaatsen, ze zijn immers geschreven in een periode van vele oorlogen, versterken me wel in mijn overtuiging dat je bij de Koran een uitleg kunt geven die binnen onze Grondwet past. Waarom zou je immers als gelovige ongelovigen gaan vermoorden als ze op de dag des oordeels door Allah toch al het eeuwige vuur in worden gestuurd? Het is goed te verdedigen dat alle oproepen tot geweld alleen betrekking hebben op een oorlogssituatie, zoals in de periode toen de Koran geschreven werd.

[vers 5:10] Wel raar om als ongelovige te lezen dat je het vagevuur in wordt gestuurd. Dan denk ik: waar bemoeit dit geloof zich mee door over mij een oordeel te vellen? Maar goed, dan gaat het over het hiernamaals, waar ik toch niet in geloof. Met 'niet geloof' wil ik overigens niet beweren dat er per se geen hiernamaals is. Ik geloof simpelweg niet in door mensen geschreven heilige boeken. Als ik hier op aarde in vrijheid leef, vind ik het best.

[vers 5:11] Nog wat zaken die me in de letterlijke tekst van de elf soera's zijn opgevallen. Als eerste de discriminatie van de vrouw. Zo krijgt een vrouw bij een erfenis maar de helft van wat een man krijgt die even dicht bij de overledene staat. In de rechtspraak is de getuigenis van een vrouw maar de helft van die van een man waard. Kromme rechtspraak. Als tweede gelden er speciale regels voor slaven en slavinnen. Uit de tijd natuurlijk. Geeft maar weer eens aan dat je een dergelijk oud boek in zijn historische context moet zien. Als derde het harde taalgebruik, nog afgezien van de oproepen tot geweld en de haatzaaij. Je moet niet alleen in Allah geloven, maar hem ook vrezen. Straffen zijn altijd genadeloos.

[vers 5:12] Toch goed een deel van de Koran te hebben gelezen. Ik heb overigens twee Nederlandse vertalingen parallel gelezen, die best wel veel van elkaar afwijken. Daar heb ik in bovenstaande rekening mee gehouden. Vreemd die relatief grote afwijkingen. Het zal ermee te maken hebben dat de Koran in Oudarabisch is geschreven. Ik kan me niet

voorstellen dat het hedendaags Arabisch zo multi-interpretabel is, want dan zouden Arabieren de godganse dag langs elkaar heen praten.

[vers 5:13] En zo komt de dag alweer ten einde. Een paar nieuwsfeiten nog wil ik u niet onthouden.

[vers 5:14] Op een school in Amsterdam weigerden afgelopen week moslimkinderen mee te doen aan een minuut stilte voor de slachtoffers van de aanslag op de redactie van *Charlie Hebdo*. Daar word ik stil van. Er moet echt wat gebeuren binnen de islam in Nederland.

[vers 5:15] De Marokkaanse minister van Buitenlandse Zaken was vandaag in Parijs om de demonstratie bij te wonen, maar eiste vooraf de garantie dat er geen Mohammed-cartoons getoond zouden worden tijdens de demonstratie. Dat kon de Franse overheid natuurlijk niet garanderen. Meneer heeft niet deelgenomen en is met de staart tussen de benen huiswaarts gekeerd.

[vers 5:16] In Nigeria hebben zich weer twee minderjarige meisjes opgeblazen. Minstens vijf doden.

[vers 5:17] In Brussel is vanmiddag een mediagebouw van een aantal Franstalige kranten, waaronder het bekende *Le Soir*, ontruimd na een bommelding. Aanleiding voor de 'bom' is berichtgeving over *Charlie Hebdo* in *Le Soir*, aldus de bommelder. Uiteraard werd er geen bom aangetroffen.

[vers 5:18] In Hamburg is afgelopen nacht geprobeerd een gebouw van de Duitse krant *Morgenpost*, waarin recentelijk Mohammed-cartoons van *Charlie Hebdo* werden afgedrukt, in de fik te steken.

[vers 5:19] Dan is er nog het verhaal van bier vergiftigd met krokodillengal in Mozambique. Dit bier werd geschonken op een begrafenisritueel. 56 doden. Meer dan veertig begrafenisgasten moesten worden opgenomen in het ziekenhuis en strijden nu voor